

Entrevista a Núria Bosch, economista

"Hem de fer entendre al món que el conflicte amb Espanya és polític"

Núria Bosch i Roca (Bigues, 1955) és catedràtica d'Hisenda pública de la Universitat de Barcelona i investigadora de l'Institut d'Economia de Barcelona d'aquesta universitat. Ha publicat nombrosos llibres i articles sobre economia del sector públic i sobre les finances dels governs subcentrals (comunitats autònomes i municipis). Des del 2005 coordina el grup d'experts, nomenat per la Generalitat, que calcula la balança fiscal de Catalunya amb l'Estat. Viu a Can Tasar de Bigues, d'on és filla, després d'haver viscut quasi tota la vida a Granollers.

Com està l'economia catalana?

Tocada. Pateix la crisi. Anem al vaixell d'Espanya, i si s'enfonsa també ens enfonsem nosaltres. Però tenim potencialitats: cada any creixen les exportacions. Les empreses s'espavilen i busquen nous mercats. Catalunya ara ven més fora d'Espanya que a Espanya.

Sort.

Però la gran política econòmica ens la imposa el Govern espanyol, i va improvisant i nosaltres en patim les conseqüències.

Què seria prioritari?

Polítiques per incentivar el creixement, l'ocupació. El gran problema és l'atur. Invertir en punts clau, no en l'AVE a Galícia, que és totalment improductiu, sinó en el corredor mediterrani, ajudar les empreses innovadores i tecnològiques...

A Catalunya l'han deixat sense capacitat d'inversió.

Però Catalunya és rica, i si ara de cop els ingressos dels catalans que van a Madrid es quedessin aquí tindríem molta menys crisi. Fins i tot podríem augmentar els serveis públics i fer inversions.

Ai.

Aquest "drenatge fiscal" ho impossibilita tot. Cada any cada català paga 2.251 euros a l'Estat a fons perdut, que no retornen a Catalunya en forma de serveis o despesa pública. I a sobre dels diners que l'Estat ens deixa a través del Fons de Liquiditat, els nostres diners, els n'hem de pagar interessos!

L'economista ha treballat sempre a la Universitat de Barcelona, d'on és catedràtica des de l'any 2001.

Com t'he sentit dir, "Espanya ens surt cara".

I es pensa que amb autoritat i escanyant financera-ment Catalunya frenarà el procés sobiranista. Ens volen fer creure que sense l'Estat espanyol no podríem viure. Volent fer por generen independen- tistes. Si Espanya fos més perspicaç... Però ja sabem que és el país que històricament ha perdut més territoris.

Catalunya ha superat l'objectiu de dèficit del 2012.

Sí, i ens podrien multar pagant el 0,2 del PIB al Banc d'Espanya, prenent-nos els tributs que recap- ta la Generalitat i enviant una comissió del Ministeri d'Hisenda per intervenir-nos les finances. Però no crec que s'hi atreixin.

D'on surt aquest objectiu de dèficit?

Del fet que Europa diu a Espanya: per al 2012 esta- blim un objectiu de dèficit del 6,3%. I què fa l'Estat? El reparteix així: 4,5 de l'Estat, 1,5 les comunitats autònomes i 0,3% els governs locals. No és un repartiment equitatiu.